

UNO PLANETĂ CARE CU IUBIRE VA SCĂPA

În ultimii ani, Teatrul Excelsior din București a cunoscut o perioadă extrem de benefică și de înfloritoare. Producții de referință au luat naștere în cadrul acestei instituții, gândite și puse în scenă de regizori ca Răzvan Mazilu, Vlad Cristache, Sânziana Stoican și jucate de actorii din trupa teatrului, care devin, cu fiecare spectacol, mai performanți, mai riguroși, mai strălucitori. Acum, regizorul Bobi Pricop adaugă în repertoriul Teatrului Excelsior o nouă premieră națională: *Solaris* de David Greig, după romanul omonim de Stanisław Lem, în traducerea și adaptarea lui Andrei Dósa. Un spectacol ca un film, doar că mult mai bun.

Timp de două ore neîntrerupte, *Solaris* se bazează, minut cu minut, pe o întreagă echipă care pune în mișcare mecanisme scenografice și tehnologii ce creează un efect cinematografic. Oana Micu, creatoarea conceptului scenografic, merită aplauze furtunoase pentru atmosfera pe care a reușit să o contureze pe scena intimă de la Excelsior, în acord cu viziunea regizorală a lui Bobi Pricop. Elementele de cinematografie semnate Iustin Șurpănelu și video designul realizat de Les Ateliers Nomad pun cap la cap un univers sci-fi – atât de greu de redat pe o scenă de teatru cât să fie credibil și autentic. Acestora li se adaugă lighting designul migălit de Costi Baci și o muzică misterios-bizară creată de Eduard Gabia.

Intrăm într-o capsulă în sala Teatrului Excelsior și pătrundem pe un teren virgin, despre care nimeni nu știe decât că este o întindere alcătuită din particule de apă: o planetă numită Solaris. Și ne dăm seama că astfel de universuri devin posibile nu doar pe ecranele din cinematografe, ci chiar la teatru. Wow! Clar-obscurul, o lumină difuză albastră, tavanul lăsat și podeaua în perspectivă ne lasă senzația unei călătorii în capsulă. Decorul Oanei Micu arată spectaculos și crește curiozitatea fiecărui spectator din sală. Ușile capsulei se închid și se redeschid. O descoperim pe protagonista Kelvin, în interpretarea actriței Camelia Pintilie, care susține un rol de forță, pe cât de puternic, pe atât de candid. Câțiva oameni de știință au demarat un proces de explorare a planetei Solaris. Au înregistrat fiecare contact cu planeta, l-au documentat și au elaborat ipoteze despre componența materiei și felul în care aceasta supraviețuiește. Însă moartea unuia dintre ei atrage atenția centrului de comandă, iar doctor Kelvin este trimisă să verifice desfășurarea misiunii.

Solaris reprezintă o intersecție între trecutul și prezentul fiecăruia dintre noi, între fricile

și fericirile noastre, între mari suferințe și mici bucurii, între regrete și aspirații. Nevoia acută a omenirii de evoluție, mania descoperirilor, obsesia de a poseda – sunt câteva atribute cu care ne identificăm, dar și motoarele care au determinat explozia științifică și tehnologică căreia îi suntem martori în prezent. De sute de ani, oamenii au încercat să cucerească spațiul. Să găsească modalități de supraviețuire pe planete nepopulate, care nu sunt destinate să ne găzduiască. Am încercat, prin felurite metode, să distrugem corola de mister și de minuni a lumii văzute și nevăzute. Piesa dramaturgului scoțian scoate în evidență puterea nemărginită a naturii de a ne arăta unde ne e locul. Este o lecție extrem de poetică, prin care suntem invitați să ne acceptăm limitele și să facem pace cu noi înșine, înainte de a duce în alte cosmos-uri regretele, temerile, greșelile.

Pornind de la premisa unei cuceriri planetare eșuate, „*Solaris*” se strecoară în subconștientul personajelor și, implicit, în al nostru. Planeta trimite vizitatorilor săi contacte care par umane, dar în realitate sunt reflexii ale gândurilor și dorințelor noastre. Sunt semne de iubire pe care protagonistii Snow (Mircea Alexandru Băluță) și Sartorius (Oana Predescu) le percep ca pe niște avertismente, ce pot degenera în atacuri. Planeta necunoscută, de un albastru fermecător, trimite câte un vizitator care trezește cel mai dureros episod din trecutul fiecăruia. Snow și Sartorius aleg să fugă. Nu e realitate ceea ce trăiesc. Însă, pentru doctor Kelvin (Camelia Pintilie), mirajul oferit de *Solaris* este mai plăcut decât realitatea de acasă, atunci când vizitatorul ei, Ray (Bogdan Nechifor) readuce în calea sa un partener pierdut. Trei perspective diferite, trei destine complet opuse, care se împletesc și se ciocnesc pe fundalul unei proiecții excelent creionate de Les Ateliers Nomad.

Personajul-cheie al spectacolului *Solaris* este Kelvin, interpretat de Camelia Pintilie. Protagonista pe care o conturează Camelia Pintilie are o formulă chimică extrem de consistentă: eleganța prezenței scenice; o voce calmă, gravă și senzuală; un joc al gândurilor atent coordonat și precizie a gesturilor; o interacțiune cu partenerii de scenă definită în funcție de coordonatele celorlalți; o devenire vizibilă de la omul de știință lipsit de empatie la femeia vulnerabilă care alege singurătatea în favoarea unor câteva contacte cu persoana iubită. Alături de ea îl regăsim pe Bogdan Nechifor, în rolul lui Ray, care dă viață unui personaj extrem de versatil, a cărui stare de spirit se schimbă dintr-o clipă în alta.

Bogdan Nechifor este jucăuș, simpatic, relaxat, dar în același timp extrem de atent la partenerul său de joc, reacționează cu finețe, în sincronie, reușind să cucerească toți spectatorii și nu doar pe doctor Kelvin. Misiunea lui Bogdan Nechifor în acest spectacol este de a da formă umanului, de a reprezenta iubirea în stare pură. Iar misiunea este îndeplinită. Oana Predescu (Sartorius) și Mircea Alexandru Băluță (Snow) vin cu două profile diferite. Sartorius este de neclintit și ferm pe poziție pentru că doar așa poate face față imprevizibilului arătat de planeta necunoscută, iar Snow face alegeri raționale, chiar dacă inima îl împinge să îmbrățișeze și el noua realitate. Construite în contrast, cele două personaje sunt foarte bine conduse de Oana Predescu și Mircea Alexandru Băluță, completându-se și echilibrând relația dintre Kelvin și Ray.

Spectacolul *Solaris* în regia lui Bobi Pricop își are locul binemeritat în repertoriul Teatrului Excelsior pentru că în acest moment este unul dintre cele mai frumoase creații teatrale din București, atât din punctul de vedere al esteticii regizorale, cât și al dramaturgiei. Îndrăgit de actori, fapt ce este demonstrat cu ușurință prin prestațiile armonioase ale protagoniștilor. De impact pentru publicul care pleacă uluit, răscolit și emoționat. Până la următoarea reprezentație, explorați în cele mai mici detalii fotografiile spectaculoase realizate de Volker Vornehm. Familiarizați-vă cu *Solaris* și pregătiți-vă de îmbarcare. E una dintre acele experiențe care poate schimba perspectiva asupra prezentului. Un spectacol-bucurie, așa cum doar puține sunt.

Teatrul Excelsior București – *Solaris* de David Greig, după romanul omonim de Stanisław Lem. Traducerea și adaptarea: Andrei Dósa. Regia: Bobi Pricop. Scnografia: Oana Micu. Muzică originală: Eduard Gabia. Lighting design: Costi Baci. Video design: Les Ateliers Nomad. Distribuția: Camelia Pintilie, Bogdan Nichifor, Mircea Alexandru Băluță, Oana Predescu, Florin Piersic jr (înregistrare video), Eva Maria Ghimpețeanu/ Astrid Ghițescu/ Greta Rădulescu. Data premierei: 17 martie 2023.

 Camelia Pintilie
foto Volker Vornehm

